

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10100/2022
05.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Томислав Петровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради издржавања супружника, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 82/22 од 01.03.2022. године, у седници одржаној 05.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 82/22 од 01.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 353/2020 од 07.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име издржавања плаћа сваког месеца 12.000,00 динара почев од подношења тужбе па убудуће сваког 5-ог у месецу за текући месец, уплатом на руке, док за то постоје законом предвиђени услови, као и да доспеле рате плати одједном са законском затезном каматом на сваку доспелу рату почев од дана доспећа до коначне исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 82/22 од 01.03.2022. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), и утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су закључиле брак ...1993. године. У брачној заједници је рођено двоје заједничке деце, која су сада пунолетна, а тужиља из претходног брака има сина. Односи између странака поремећени су, а до поремећаја њихових односа дошло је током 2017. године, када се тужиља разболела. Тужиља је рођена 1968. године и њено здравствено стање угрожено је током 2017. године, када је оперисала тумор панкреаса, након чега је оболела од дијабетеса, због чега користи три дозе инсулина дневно, користи трачице и због облика дијабетеса који има потребно јој је 100 трачица месечно, а Републички фонд ПИО покрива за свака три месеца по 50 трачица. Комисија Републичког фонда ПИО је утврдила да тужиља има 8% инвалидитета и да је способна за рад. Са 30% инвалидности иде се у инвалидску пензију. Тужиља је осигурана преко војног здравственог осигурања туженог за одређено пружање здравствених услуга и може бесплатно да обавља одређене прегледе, као што је магнетна резонанца. Тужени је рођен 1956. године, инвалид је, у потпуности је неспособан за рад и у инвалидској пензији је од 1979. године. Пензија коју остварује тужени је 33.000,00 динара месечно, а од тог износа плаћа режије за кућу, с обзиром да тужиља не ради и не привређује и одваја на лекове, с обзиром да је и сам лошег здравственог стања и пре неколико година је доживео инфаркт. Странке имају непокретности које су уписане на њихово име, с тим што у кући тужиље у ... живи ћерка странака. Тужиљи помаже син који живи у Шведској, тако што јој повремено шаље новац. Странке живе у истом домаћинству у ..., у породичној кући власништво туженог, а режијски трошкови (струја, вода, комуналије), износе од 10.000,00 до 12.000,00 динара месечно, које плаћа тужени.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови одлучили када су одбили, као неоснован захтев тужиље за издржавање, правилном применом члана 151. Породичног закона.

Чланом 151. став 1. Породичног закона, прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима, док је ставом 3. истог члана прописано да нема право на издржавање супружник ако би прихватање његовог захтева представљало очигледну неправду за другог супружника.

Сагласно наведеном, код оцене да ли супружник који тражи издржавање има право на издржавање од другог супружника битне су околности које су прописане напред наведеним чланом 151. став 1. Породичног закона, јер само супружник који је материјално необезбеђен и неспособан за рад или је незапослен има право на издржавање од другог супружника, под условом да други супружник има могућности да ту обавезу извршава. Када се има у виду напред цитирана одредба Породичног закона и утврђено чињенично стање, односно године странака (тужиља је рођена 1968. године, а тужени 1956. године), да је тужиља оперисала тумор панкреаса, након чега је оболела од дијабетеса, да има 8% инвалидитета и да је способна за рад, да поседује имовину, а да је тужени инвалид, да је у потпуности неспособан за рад и да је у инвалидској пензији од 1979. године, да месечно на име пензије прима 33.000,00 динара, од ког износа плаћа режије за кућу у којој живе странке и купује лекове, да и он поседује имовину, то је правилан закључак нижестепених судова да тужиља нема право на издржавање од туженог, с обзиром на то да нису испуњени услови прописани чланом 151. став 1. Породичног закона за обавезивање туженог да доприноси издржавању тужиље, јер тужиља својим радом и од своје имовине може да обезбеди средства за своје издржавање, при томе имајући у виду и могућности туженог, који је

потпуно неспособан за рад и да од своје инвалидске пензије од 33.000,00 динара месечно плаћа режије за кућу у којој живе странке и купује лекове.

Са напред наведених разлога неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права и наводи ревизије да нижестепени судови нису у довољној мери ценили то да је тужилца незапослена, да се налази у позном животном добу и да је погоршаног здравственог стања.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**